α / ω

De
PASSIONIS ac MORTIS
Dominicæ
ADMIRANDIS
ORATIO.

ené ac ſapienter VIRI

Splendidâ nobilitate mentis fulgidi, meritorum amplitudine incluti, prudentiâ longo rerum uſu contractâ eminentes, maximè reverendâ dignitate conſpicui, utriusq; Juris edecumatâ ſcientiâ illuſtres, incomparabili in re medicâ experientiâ præpollentes, divinæ humanæq; ſapientiæ ſtudiis per eruditum Orbem florentes, rei Scholaſticæ peritiâ æquè ac informandi dexteritate celebres, venerandâ honorum munerisq; dignatione præſtantes;

Domini ſuſpiciendi, Mæcenates obſervandi, Patroni æſtumandi, Fautores quovis honoris cultu ætatem proſequendi, Præceptores per omnem ætatem devenerandi, Affines, Cognati, Amici muſtulenti;

Tuq; generoſo Majorum ſanguine, avitâ generis morumq; nobilitate, clarâ variarum literarum doctrinâ ſingulariter reſplendens ornatiſſimorum Juvenum Corona;

ené, juſtè, ac ſapienter à Majoribus noſtris, quibus nihil erat tiquius, quàm ubiq; ſe improbitati opponere, inſtitutum habetur: pro Bacchanaliis illis Ethnicis ſtatô quotannis tempore infucatæ fidei Chriſtianis celebrarentur Paſſionalia: quod nihil Chriſtiano homine ac nomine dignius, nihil ritè ſgis ac providenter fieri poſſe crederent: quàm ſi Paſſio ac Mors minica, in bonum noſtrum utraq; facta, in Eccleſiâ reſonaret, & ſeriam meditationem inculcaretur. Verùm enim verò, ſi apud Tyrios, quod Lucianus, ὁ ἀνὴρ εἰς τὸ γελασθῆναι ἐσπουδακώς,